Eripe me de inimicis meis) diabolo et mēbris eius/ et hac fiducia peto q2 ad portū pietatis tue (me confugi fugiēs/ doce me) tāq̄ ignarū tāq̄ impitū et nichil de ſua ꝟtute pſumētē (facere volūtatē tuam) et debes (q2 deus meus es tu) cuius volūtatē debeo ſeq̄ in omnib9.
Doce me dico qḋ vtiq3 facies/ q2. Spiritus tuus bonus deducet me per ſemitā iuſticie in terrā rectā) .i. viuentiū quā ſoli recti poſſidebūt (propter nomē tuū) non ꝓpter merita mea (viuificabis me) vita gratie per cuius virtutē veniā ad vitam glorie (in equitate tua viuifica me) que eſt bonitatis tue condecentia/ quia exigit equitas tua ut viuifices illū qui ſe tibi humiliat.
Viuificabis me ꝛ. Educes de tribulacōe) huius ſeculi (aīam meā) qñ me de iſto carcere exire iuſſeris ut in te ſit q̄eta ꝛ leta (ꝛ in miſcdia tua) nō in merito meo (diſpdes inimicos meos) diabolū ꝛ eius ſeq̄ces. Et hāc pietatez michi indulge nō q2 iuſtus ſ3 (q2 ſuus tuus ſū ego)

¶ Pſalmus. Cxliij. in quo monet ad gratiarū actionē pro victoria.

Propha nō inſoleſcēs de victoria ſ3 hūiliter grās agēs deo in pſona ſui ꝛ cuiuſlib3 iuſti pugnātis ꝛ triūphātis ꝯtra diabolū ait.

Benedictus dominus deus

qui docet manus meas ad pliū) qḋ de prope ſit/ p me eni neſciuiſſem ꝯtra goliā pliari (et digitos meos ad bellū) qḋ de longe ſiue a remotis ſit: ¶ Vere bn̄dictus deus meus qm̄ ipe ē. Miſericordia mea) quib9 nō ſolū miſeretur mei ſ3 etiā me miſericordē fecit (refugium) a quo ꝯſtantiā meā ſumit infirmitas (ſuſceptor) q2 pugnanti

michi ꝓſtas ne cadā (liberator) q̇ tribuit ne dimicās vul
nerer. ¶ Protector meus) ne feriar (in q̊ ſperaui) in om
nib⁹ laborib⁹ ⁊ ꝑlīs meis (q̇ ſubdit pplm̄ meū ſub me)
vel pplm̄ meū ſcʒ rebelliū cupiditatē ⁊ motū carnaliū deſi=
deriorū / legi mentis mee / p auxiliū gratie tue ſubditum
facit / ut racō dn̄etur in regno aīe. ¶ Propheta ↄſiderās
genus hūanū bn̄ficiis dei indignum admirans ait.
Dn̄e quid eſt homo) ꝙ tāti pendis tāti exiſtimas (ꝙ
innotuiſti ei) id ē ꝙ ei p aſſumptā hūanitatē innoteſce=
res diuinitatē q̇ p ſe viliſſimus erat (aut filius hoīs) q̇d
eſt (ꝙ reputas eū) id eſt ꝙ eū tanti facis et tāti p̄ciȷ ut
p̄ro eo filium tuum vnigenitum des.
Ideo dico quid ē homo ꝙ. ¶ Homo ſimilis vanitati fa=
ctus eſt) peccādo. i. alicui vane ⁊ cito trāſiture rei ſimi=
lis / factus dicit ꝙ creatus fuit in ꝑfectōe ⁊ ſtabilitate /
⁊ ita ſimilis veritati. ſʒ violās obediētiā fecit ſeipm̄ vanū.
mortalē ⁊ trāſitoriū. vn̄ (dies vite ei⁹ ſicut vmbra p̄tereūt)
O Dn̄e) ex quo nō obſtāte ꝙ homo ſimilis factus ſit
vanitati. tua ſapiētia diſpoſuit redimere eū ouē errabū
dam q̄ ſanari nō p̄t niſi tuis humeris reportetur p̄cor
(inclina altitudinē maieſtatis tue) nō locum mutando
(deſcende) ſʒ nr̄e hūanitatis formā ſumēdo / redimatur
homo / q̄d niſi inclinata diuinitate fieri non p̄t (tange
montes) id ē potētes ⁊ ſupbos huius vite / gratiā tuam
interius infundēdo (et fumigabūt) crebris ſuſpiriis ⁊
lacrimis ſuoꝝ peccorū ↄpūctōne cōmoti.
Tange mōtes ⁊ etiā. ¶ Fulgura coruſcacōnē) id ē oñde
tue ꝟtutis potētiā crebris miraculis coruſcādo (et diſſi=
pabis) ſeu diſſolues ↄſpiracōes eoꝝ (emitte) p apoſto
los tuos (ſagittas tuas) id ē ꝟba tua q̄ corda hominum
tranſfigūt (et turbabis eos) ad penitentiam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Deín de ꝓpħa aduẽtū xp̄i p̄cat᷑ et ad p̄reꝫ v̄bū ꝯuẽtẽſ/ ait
ut hec fiant. Emitte filiū tuū de ſublimitate) in q̄ ē te=
cum/ et induat carnē in qua viſibilis appareat in mūdo
(et eripe) de p̄tāte diaboli (et libera me de aquis mltis)
id ē de mundacōe maloꝝ ꝛ (de p̄tāte filioꝝ) q̄ de adūſo
patre diabolo nati ſūt. ¶ Ideo eripe me ab eis q̄m ipi
ſūt. Quoꝝ os locutū ē ſupbiā) iactāt ſe habē ſciētiā/
quoꝝ tñ ſciētia vana ē (et opa eoꝝ opa iniquitatis)
Eripe dico/ qđ ſi feceris. Deus cāticū nouū cātabo tibi)
id ē p filij tui incarnacōe grās agā (ꝛ in obſuacōe decē
p̄ceptoꝝ legis) tibi deſuiā (tibi pſallā) tibi gaudebo. ti
bi cātabo. ¶ Cātabo tibi etiā. Qui das ſalutē grē re=
gibꝯ) .i. fidelibꝯ q̄ bñ regūt ſeipoſ (qui redemiſti dauid
ſuū tuū de gladio) goliad (maligno) peſſimo, idolatra
de p̄tāte diaboli (eripe me) Et erue me de manu fili=
oꝝ alienoꝝ) q̄ filij ecc̄ie nō ſūt (qꝝ os locutū ē vanita=
tem .ſ. q᷒ in terrenis cōſiſtēt nr̄a beatitudo (et opa eoꝝ
opera iniq̄tatis. ¶ Propħa ea in q̄bꝯ mali felicitatē po=
nūt enumerās ait. Quoꝝ filij) incolumes ſūt (ſicͭ no=
ue plātacōes in iuuētute ſua) Filij eoꝝ ꝯpoſite/ et or=
nate) in capite ꝛ in corpe auro ꝛ ſericis (ſicͭ ornat᷑ tēplū)
Promptuaria) ꝛ cellaria (eoꝝ) vbi reponūt᷑ victu=
alia (plena) ẽ᷑no vino ꝛ oleo ꝛ hmōi (ſup effundētia ex
hoc in illđ) Oues eoꝝ fetoſe) plene fetibꝯ (abūdātes
in egreſſibꝯ ſuis/ boues eoꝝ craſſe) Non ē ruina) nō
dico in muris ciuitatis ſꝫ nec (ſepis) nō (ē trāſitus nec e
greſſus) vñ poſſint fugere q̄ detinēt᷑ captiui/ nō ē tumul
tus/ nō vlulatus (nō clamor in plateis eoꝝ) ſed quies ꝛ
pax. ¶ Qui neſciētes ꝛ cupiditate terrenoꝝ excecati.
Beatū dixerūt ppl̄m cui hec ſūt) putātes in huiuſmodi
temporalibꝯ bonis conſiſtere felicitatem noſtrā/ ſediſti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

grauiter errāt qm̄ ille ſolus (populus beatus eſt cuius
eſt dn̄s deus eius) beatitudo ſua et eterna felicitas.

¶ Pſalmus · Cxliiij · in quo monet ad laudē dei.
Propheta in pſona eccleſie laudē pmittēs deo ait·

Exaltabo te deus meus rex
confitendo et pdicādo alijs dig̃tatē tuā (et bn̄dicā nomi
ni tuo) bn̄dictōe laudis et gr̄arū actōnis (in ſclm) ·ſ· hic
(et in ſclm) ·ſ· in eternū/ q̄ eni hic nō incipit te laudare
in futuro mutus erit· ¶ Bn̄dicā dico hic in vita mea nō
ſemel ſʒ. Per ſingulos dies bn̄dicā tibi) qꝛ ſingulis
bonis tuis bn̄ficijs viuim9 (et laudabo nomē tuū in ſclm
ſcli) inceſſanter tibi gr̄as agēdo. ¶ Merito laudādus
eſt deus qꝛ· Magnus dn̄s) magnus in eſſentia/ ma=
gnus in ꝟtute/ magnus in potētia (et laudabilis valde)
in opibꝫ ſuis et in bn̄ficijs q̄ cōfert ſuis fidelibꝫ (qꝛ ma=
gnitudinis eius nō ē finis) ē eni incōprehēſibilis cogi=
tacōne/ vn̄ qꝛ magnus ē ſine fine/ laudabilis ē ſine fine
Non ſolū ego laudabo ſʒ oīs. Generatio laudabit
opa tua) ut pote altitudinē celi/ pfunditatē abiſſi/ ſtella
rum multitudinē/ terre altitudinē/ refluxū aq̃rū/ impetū
ventorū/ ſapiētiā hoīm/ ſimplicitatē āgelorū (et potētiam
tuā pnūciabūt) dicētes q̃ magna potētia dei ſolius.
Magnificētiā glorie tue) miſtri eloq̄orū tuoꝝ (loqn̄
tur) pdicādo et laudādo (et magnificētiam ſanctitatis
tue etiā loqn̄tur) dicētes· nō ē ſanctus ut eſt dn̄s (et mi=
rabilia) q̄ ſup naturā oparis (narrabūt) dicētes/ mirabi
lia opera altiſſimi ſolius. ¶ Ceterū. Virtutē terribili
um iudicioꝝ tuorū) metuēdoꝝ q̄bꝫ impios punis (dicēt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf